

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 817

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 septembrie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
57.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Introducerea planului de prevenire, pregătire și răspuns al Uniunii la crizele sanitare — COM (2025) 745	2	
58.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Foaie de parcurs privind locurile de muncă de calitate — COM (2025) 944	3–4	
59.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Un cadru strategic pentru o bioeconomie a UE competitivă și durabilă — COM (2025) 960	4–5	
60.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Strategia privind o Uniune Europeană a datelor — Deblocarea potențialului datelor în slujba IA— COM (2025) 835	5–6	
61.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Planul de acțiune RESourceEU — Accelerarea strategiei noastre privind materiile prime critice pentru a ne adapta la o nouă realitate — COM (2025) 945		6–7
62.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu — Consolidarea securității economice a UE — JOIN (2025) 977		7–8
63.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind un plan al UE pentru sănătatea cardiovasculară: Planul pentru sănătatea inimii — COM (2025) 1024		8–9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 876 din 16 iulie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 2 alin. (1) și (3) și ale art. 3 și 4 din aceasta	10–16

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**
CAMERA DEPUTAȚILOR**HOTĂRÂRE****privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Introducerea planului de prevenire, pregătire și răspuns al Uniunii la crizele sanitare — COM (2025) 745**

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, cu completările ulterioare, și ale art. 165-190 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 7c-21/356, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 28 aprilie 2026, Camera Deputaților:

1. susține Planul de acțiune al Uniunii Europene privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate, care trebuie să includă toate dimensiunile unei crize sanitare și o abordare integrată de tipul „o singură sănătate”, ca parte a Strategiei pentru o Uniune a pregătirii pentru situații de criză, și care completează planurile naționale în materie;

2. admite caracterul transnațional al riscurilor la adresa sănătății și valoarea coordonării dintre statele membre și a utilizării în comun a resurselor;

3. apreciază accentul pus de planul de acțiune al Uniunii pe raportarea periodică a planurilor naționale, evaluarea pregătirii și testarea acestora prin exerciții de simulare;

4. sprijină întărirea mecanismelor existente la nivel european și reducerea fragmentării în plan normativ și instituțional;

5. subliniază relevanța deosebită a implementării dispozițiilor legislative de la nivelul Uniunii, îndeosebi a Regulamentului (UE) 2022/2.371 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 1.082/2013/UE și din statele membre referitoare la gestionarea crizelor sanitare; recomandă evaluarea coerenței dintre planul de acțiune și documente strategice și instrumente legislative de la nivelul Uniunii, precum Strategia de contramăsuri medicale, Strategia pentru constituirea de stocuri și Actul legislativ privind medicamentele critice;

6. evidențiază rolul autorităților locale și regionale, care sunt primele implicate în gestionarea crizelor sanitare;

7. exprimă îngrijorări în privința unor factori socioeconomici, de natură să pună în cauză eficacitatea prevenirii, pregătirii și răspunsului la crize sanitare, precum inegalități sociale, deficit de personal calificat și distribuție inegală a specialiștilor, disparități de ordin regional privind accesul la servicii sanitare, erodarea încrederii publice în instituții și creșterea dezinformării;

8. propune conceperea unor instrumente adecvate de comunicare în situații de risc și de criză, coerentă și bazată pe dovezi științifice, drept element central al gestionării crizelor sanitare;

9. recomandă promovarea unor măsuri destinate pregătirii și protejării forței de muncă active în domeniul sanitar în contextul gestionării amenințărilor grave de sănătate publică din Uniune;

10. consideră că întărirea sistemelor de supraveghere epidemiologică și de laborator reprezintă un pilon fundamental al securității sanitare; recomandă consolidarea detectării timpurii a amenințărilor emergente;

11. recomandă acordarea unei atenții particulare, în testarea periodică, prin exerciții de simulare, în privința funcționării lanțurilor de aprovizionare cu contramăsuri medicale, în acord cu mecanismele stabilite prin Regulamentul (UE) 2022/2.372 al Consiliului din 24 octombrie 2022 privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză, în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii;

12. subliniază importanța schimbului de date și a evaluării rapide a riscurilor pentru luarea deciziilor;

13. recomandă consolidarea interoperabilității sistemelor informatice și a schimbului de date în timp real, în scopul consolidării eficienței detectării și evaluării amenințărilor la adresa sănătății;

14. subliniază importanța asigurării continuității serviciilor medicale și a accesului echitabil la contramăsuri medicale, în contextul răspunsului coordonat la crizele sanitare, cu respectarea competențelor naționale și a principiului proporționalității;

15. subliniază caracterul esențial al corelării stocurilor naționale de contramăsuri medicale cu cele europene și integrarea lor în planurile naționale de pregătire și răspuns;

16. apreciază includerea explicită a etapei de redresare în planul de acțiune al Uniunii, cu accent pe evaluarea subsecventă unei crize sanitare, transparentă și îmbunătățirea continuă a securității sanitare a Uniunii, întrucât integrarea lecțiilor învățate în actualizarea planurilor naționale și al Uniunii este esențială pentru consolidarea rezilienței pe termen lung;

17. recomandă acordarea unei atenții speciale aspectelor referitoare la sănătatea mintală în dimensiunile constitutive ale planului de acțiune al Uniunii;

18. sprijină asocierea strânsă a țărilor candidate la aderare și a celor din vecinătatea Uniunii la măsurile incluse în planul de acțiune al Uniunii.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Foaie de parcurs privind locurile de muncă de calitate — COM (2025) 944

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, cu completările ulterioare, și ale art. 165-190 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 7c-21/473, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 9 iunie 2026, Camera Deputaților:

1. apreciază că Foaia de parcurs privind locurile de muncă de calitate reprezintă un instrument important pentru consolidarea dimensiunii sociale a Uniunii Europene și pentru promovarea unor politici publice orientate către creșterea ocupării, protecția drepturilor lucrătorilor și reducerea inegalităților sociale;

2. susține domeniile de acțiune ale foii de parcurs și consideră că obiectivul creării și păstrării unor locuri de muncă de calitate poate fi atins prin stabilirea unor mecanisme clare și eficiente, adaptate realităților economice și sociale ale statelor membre;

3. evidențiază faptul că transformările tehnologice accelerate, inclusiv utilizarea inteligenței artificiale și a managementului algoritmic în muncă, generează atât oportunități economice, cât și provocări semnificative privind protecția drepturilor lucrătorilor, sănătatea și securitatea în muncă, protecția datelor personale, respectarea vieții private, sănătatea emoțională și psihică a lucrătorilor;

4. salută, în acest context, recunoașterea explicită, în documentul european, a impactului pe care inteligența artificială și gestionarea algoritmică îl au asupra relațiilor de muncă și subliniază necesitatea implicării partenerilor sociali în procesul de monitorizare și evaluare a efectelor acestor transformări asupra pieței muncii;

5. consideră esențială promovarea unor măsuri concrete pentru reducerea ratei șomajului în rândul tinerilor, creșterea gradului de ocupare a femeilor și a persoanelor cu dizabilități, combaterea muncii precare, prevenirea muncii nedeclarate, sprijinirea accesului la formare profesională continuă și recalificare;

6. apreciază, totodată, că reducerea diferențelor de remunerare între femei și bărbați și consolidarea egalității de șanse pe piața muncii trebuie să reprezinte obiective prioritare ale politicilor europene și naționale;

7. salută, în acest sens, importanța transpunerii Directivei (UE) 2023/970 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de consolidare a aplicării principiului egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare între bărbați și femei prin transparență salarială și mecanisme de asigurare a respectării legii privind transparența salarială, ca instrument destinat consolidării principiului egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru muncă de aceeași valoare;

8. apreciază că reducerea decalajelor economice și sociale dintre România și statele membre dezvoltate ale Uniunii Europene presupune accelerarea investițiilor în capitalul uman, dezvoltarea competențelor digitale și tehnologice și adaptarea continuă a forței de muncă la transformările economice și tehnologice actuale; în acest sens recomandă:

— consolidarea parteneriatelor dintre sistemul educațional, universități și mediul economic, pentru adaptarea formării profesionale și universitare la noile cerințe ale pieței muncii;

— dezvoltarea unor programe naționale de recalificare și perfecționare profesională în domeniile afectate de digitalizare și automatizare;

— stimularea investițiilor în sectoare cu valoare adăugată ridicată, inovare, cercetare și industrii verzi;

— susținerea măsurilor destinate reducerii migrației forței de muncă și creșterii atractivității pieței muncii din România;

— promovarea unor politici active privind concilierea vieții profesionale cu viața de familie și menținerea echilibrului dintre viața personală și activitatea profesională;

9. observă că majoritatea statelor membre susțin necesitatea adaptării pieței muncii la transformările generate de digitalizare, inteligența artificială și tranziția verde, cu accent pe dezvoltarea competențelor, protejarea sănătății fizice și mintale a lucrătorilor, reducerea muncii precare, consolidarea negocierilor colective, sprijinirea competitivității economice și a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), protecția drepturilor lucrătorilor în economia digitală;

10. consideră necesară dezvoltarea unor mecanisme naționale și europene de adaptare a pieței muncii la impactul inteligenței artificiale și al automatizării, inclusiv prin programe de actualizare continuă a competențelor și măsuri de sprijin pentru lucrătorii afectați de transformările tehnologice;

11. subliniază, totodată, importanța intensificării măsurilor de reducere a muncii nedeclarate și a economiei informale, ca elemente esențiale pentru creșterea sustenabilă, protecția drepturilor lucrătorilor și consolidarea sistemelor de protecție socială;

12. consideră necesară consolidarea cadrului european privind securitatea și sănătatea în muncă, prin dezvoltarea unor standarde unitare și predictibile de evaluare a riscurilor profesionale pentru categoriile similare de ocupații din statele membre;

13. subliniază importanța dezvoltării unor standarde europene privind dreptul la deconectare, în special în contextul extinderii telemuncii, al digitalizării accelerate și al utilizării permanente a mijloacelor electronice de comunicare în raporturile de muncă;

14. apreciază că protejarea echilibrului dintre viața profesională și viața privată, prevenirea suprasolicitării digitale și reducerea riscurilor psihosociale asociate conectivității permanente reprezintă elemente esențiale pentru protejarea sănătății fizice și mintale a lucrătorilor;

15. apreciază că diferențele semnificative dintre statele membre în ceea ce privește protecția efectivă a lucrătorilor pot genera inegalități sociale și concurență economică neloială în cadrul pieței unice; în acest sens susține dezvoltarea unor mecanisme europene comune privind:

— evaluarea riscurilor profesionale;

— prevenirea accidentelor de muncă;

— protecția sănătății mintale;

— gestionarea riscurilor psihosociale;

— protecția lucrătorilor expuși digitalizării intensive și managementului algoritmic;

16. consideră necesară actualizarea legislației europene în domeniul securității și sănătății în muncă pentru a reflecta noile realități generate de telemuncă, inteligență artificială, platforme digitale, expunerea la temperaturi extreme, automatizare, intensificarea ritmului de muncă;

17. apreciază oportună analizarea posibilității elaborării unui cadru european armonizat privind clasificarea și standardizarea riscurilor profesionale aferente principalelor categorii ocupaționale, în vederea asigurării unui nivel echitabil de protecție pentru lucrătorii din Uniunea Europeană;

18. apreciază că dezvoltarea economică sustenabilă și convergența reală cu statele membre dezvoltate ale Uniunii Europene nu pot fi realizate fără investiții consistente în educație, formare profesională continuă, sănătate ocupațională, incluziune socială, digitalizare responsabilă, inovare și dezvoltare tehnologică;

19. în ceea ce privește mobilitatea lucrătorilor și libera circulație a forței de muncă consideră necesară consolidarea schimbului de bune practici dintre statele membre privind:

- recunoașterea calificărilor profesionale;
 - integrarea lucrătorilor mobili;
 - accesul la informare privind drepturile sociale și profesionale;
 - eliminarea barierelor administrative și lingvistice;
20. apreciază că inițiativa europeană poate contribui la:
- creșterea ocupării de calitate;
 - reducerea sărăciei și excluziunii sociale;
 - modernizarea relațiilor de muncă;
 - consolidarea competitivității economice;
 - promovarea unei piețe a muncii echitabile și incluzive;
21. recomandă ca viitoarele politici și inițiative legislative europene în domeniul ocupării forței de muncă să includă evaluări constante privind impactul asupra drepturilor sociale, egalității de șanse, securității și sănătății în muncă și protecției grupurilor vulnerabile.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 23 septembrie 2026.
Nr. 58.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Un cadru strategic pentru o bioeconomie a UE competitivă și durabilă — COM (2025) 960

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, cu completările ulterioare, și ale art. 165-190 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 7c-21/474, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 9 iunie 2026, Camera Deputaților:

1. susține obiectivul construirii unei bioeconomii durabile în Uniunea Europeană, cu impact pozitiv asupra naturii, fundamentată pe menținerea integrității ecosistemelor, utilizarea eficientă a resurselor și promovarea caracterului circular, în concordanță cu principiul utilizării biomasei în limitele ecologice;

2. sprijină identificarea și eliminarea barierelor de pe piața unică în calea promovării inovării în domeniul bioeconomiei; atrage atenția asupra importanței consolidării lanțului valoric în cadrul bioeconomiei și sprijinirii pătrunderii pe piață a inovațiilor relevante;

3. evidențiază că punerea în practică, la nivel național, a cadrului strategic al Uniunii trebuie să țină cont de faptul că bioeconomia nu reprezintă doar prelucrarea biomasei, ci implică o paletă largă de activități și servicii, precum producția de biomateriale și biotehnologii, distribuția și comerțul de bioproduse, cercetarea, inovarea, consultanța tehnică și financiară, educația și formarea, reglementarea pieței de produse biologice;

4. sprijină sporirea interacțiunilor dintre domeniile bioeconomiei, economiei circulare și energiei regenerabile, în acord cu urmărirea menținerii biodiversității și evitării utilizării excesive a resurselor biologice;

5. subliniază existența unor diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește disponibilitatea biomasei, capacitatea industrială, ecosistemele de inovare și maturitatea pieței, astfel că inovarea în materia bioeconomiei poate juca un rol determinant în realizarea autonomiei strategice și reducerea dependenței de combustibili fosili;

6. recomandă promovarea transferului de cunoștințe și practici tradiționale de bioeconomie circulară, utilizate în agricultură și silvicultură, ca mijloace de gestionare durabilă a resurselor naturale;

7. sprijină măsuri de creștere a ratei de circularitate ca mijloc de sporire a utilizării materiilor prime secundare, inclusiv prin valorificarea adecvată a biodeșeurilor, împrejurare care reclamă consolidarea planurilor de gestionare a deșeurilor, stimularea utilizării biodeșeurilor ca fertilizanți, materie primă pentru biomateriale sau alte aplicații cu valoare adăugată;

8. atrage atenția asupra importanței luării în considerare a factorilor locali și regionali, inclusiv de ordin climatic, în documentele strategice și în legislația Uniunii în domeniul bioeconomiei;

9. recomandă întărirea lanțurilor scurte de aprovizionare, dezvoltarea prelucrării locale și promovarea unor modele de afaceri inovatoare, ca mijloace de consolidare a poziției fermierilor

în lanțurile valorice ale bioeconomiei, în contextul sprijinirii sectorului agricol și al creșterii atractivității zonelor rurale;

10. susține consolidarea rolului exercitat de Centrul de cunoștințe pentru bioeconomie, din cadrul Comisiei Europene, în colectarea, utilizarea, schimbul și difuzarea de informații relevante; recomandă acordarea unei atenții corespunzătoare obiectivelor economiei circulare în procesul de evaluare a disponibilității biomasei și în elaborarea analizelor prospective;

11. recomandă evaluarea cadrului legislativ al Uniunii în scopul reducerii fragmentării reglementărilor și consolidării competitivității internaționale a ramurilor economice relevante din statele membre;

12. salută anunțul instituirii Forumului european al autorităților de reglementare și al inovatorilor din bioeconomie, menit să sprijine schimbul de bune practici în materie;

13. sprijină dezvoltarea piețelor-lider în Uniune pentru biomateriale și biotehnologii, care să ofere condiții previzibile pentru cererea de produse și soluții aferente bioeconomiei;

14. subliniază că sectoarele bioeconomiei cu potențial de creștere, în special biomaterialele, ingredientele biologice pentru alimente și furaje, precum și nutrienții și amelioratorii de sol reprezintă promotori ai tranziției către economia sustenabilă;

15. sprijină promovarea utilizării în cascadă a biomasei și menținerea flexibilității statelor membre în raport cu nevoile energetice specifice, astfel încât dezvoltarea bioeconomiei să rămână compatibilă cu interesele sectorului agricol;

16. propune conceperea unor campanii de conștientizare a publicului privind sustenabilitatea mediului, ca instrument de sporire a acceptabilității sociale a bioeconomiei;

17. atrage atenția asupra importanței critice a asigurării accesului la finanțare pentru întreprinderile inovatoare, aflate la început de drum, îndeosebi a celor active în sectoarele bioeconomiei și în economia circulară, astfel încât finanțarea din

fonduri publice, în particular din fondurile Uniunii, să fie esențială în faza de transfer de la proiectele-pilot către implementarea la scară industrială;

18. salută creșterea finanțării dedicate bioeconomiei în următorul cadru financiar multianual;

19. recomandă introducerea unor criterii de sustenabilitate și trasabilitate pentru biomasa utilizată în lanțurile valorice ale bioeconomiei, inclusiv criterii privind proveniența, impactul asupra biodiversității, eficiența utilizării apei, sănătatea solului, emisiile pe ciclul de viață și respectarea principiilor economiei circulare;

20. propune consolidarea achizițiilor publice verzi ca instrument de creare a cererii pentru biomateriale, produse pe bază de bioresurse, soluții de construcții cu amprentă redusă de carbon, ambalaje sustenabile, fertilizanți biologici și alte produse cu performanță verificabilă pe ciclul de viață;

21. propune susținerea dezvoltării competențelor pentru bioeconomie prin programe de formare profesională, învățământ tehnologic, universitar și postuniversitar, inclusiv prin pregătirea personalului din administrația publică pentru integrarea principiilor de dezvoltare durabilă, economie circulară și management al resurselor biologice în politicile sectoriale;

22. subliniază că politicile de bioeconomie trebuie să includă garanții sociale, astfel încât modernizarea tehnologică și creșterea competitivității să fie însoțite de locuri de muncă decente, reconversie profesională, acces echitabil la finanțare pentru producătorii mici și mijlocii și participarea comunităților locale la beneficiile economiei bazate pe resurse biologice;

23. susține promovarea modelului bioeconomiei favorabile biodiversității la nivel internațional, în acord cu obiectivele ONU de dezvoltare durabilă și cu angajamentele relevante ale Uniunii;

24. sprijină integrarea țărilor candidate și a celor din vecinătate în lanțurile valorice ale bioeconomiei.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 23 septembrie 2026.
Nr. 59.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Strategia privind o Uniune Europeană a datelor — Deblocarea potențialului datelor în slujba IA — COM (2025) 835

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, cu completările ulterioare, și ale art. 165-190 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 7c-21/495, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 16 iunie 2026, Camera Deputaților:

1. susține Strategia privind deblocarea potențialului datelor în slujba IA;

2. susține extinderea spațiilor europene comune ale datelor și interconectarea acestora cu infrastructurile de IA, în vederea

asigurării accesului la seturi de date de înaltă calitate pentru dezvoltarea și implementarea soluțiilor de inteligență artificială;

3. susține dezvoltarea și punerea în funcțiune a laboratoarelor de date ca instrumente eficiente pentru prelucrarea securizată a informațiilor, prin sisteme de interconectare a acestora (data pooling), în special pentru a veni în sprijinul IMM-urilor și al întreprinderilor nou-înființate;

4. recomandă accelerarea investițiilor în infrastructuri de tip cloud și centre de date durabile la nivelul UE, pentru reducerea dependențelor externe și asigurarea suveranității digitale;

5. atrage atenția asupra necesității creșterii disponibilității seturilor de date de înaltă calitate, prin seturi de date corecte, actualizate, bine structurate și standardizate, alături de metadate clare, în special din sectorul public, acoperind domenii precum traficul, sănătatea publică, clima sau alte registre administrative;

6. susține elaborarea unor standarde europene comune de calitate a datelor, care să permită interoperabilitatea, reutilizarea și consolidarea încrederii în utilizarea acestora;

7. recomandă dezvoltarea și utilizarea datelor sintetice ca instrument complementar pentru antrenarea modelelor de IA, în special în domenii sensibile sau cu deficit intrinsec de date;

8. propune clarificarea cadrului juridic privind punerea în comun a datelor, inclusiv în raport cu normele de concurență, pentru a stimula colaborarea constructivă între întreprinderi;

9. atrage atenția asupra impactului negativ pe care îl poate avea fragmentarea reglementărilor în domeniul IA și susține simplificarea acquis-ului în materie de date prin instrumente legislative coerente;

10. susține armonizarea normelor privind schimbul de date într-un cadru legislativ unitar, cu menținerea principiilor referitoare la libera circulație a datelor în cadrul UE;

11. propune implementarea soluțiilor de tip „asigurarea conformității printr-un singur clic”, bazate pe interoperabilitate și automatizare, pentru reducerea sarcinii administrative;

12. atrage atenția asupra necesității asigurării unui echilibru între simplificarea normelor și protecția drepturilor fundamentale, cu acordarea de atenție deosebită protecției datelor cu caracter personal;

13. susține clarificarea regimului juridic al datelor anonimizate și pseudonimizate, pentru a facilita utilizarea acestora în dezvoltarea aplicațiilor de inteligență artificială;

14. recomandă consolidarea mecanismelor de protecție împotriva practicilor netransparente de brokeraj de date și creșterea transparenței în utilizarea datelor, prin instituirea unui cadru clar de definire și clasificare juridică și metodologică a intermediarilor de date, precum și prin clarificarea regimului răspunderii juridice în cazul încălcării dreptului la protecția datelor cu caracter personal;

15. susține promovarea unor fluxuri transfrontaliere de date echitabile, bazate pe reciprocitate și pe respectarea standardelor europene;

16. propune dezvoltarea unui set de instrumente pentru combaterea restricțiilor nejustificate privind localizarea datelor și a practicilor discriminatorii la nivel internațional;

17. atrage atenția asupra necesității protejării datelor importante, care nu au caracter personal, dar care pot fi totuși sensibile, cum ar fi datele industriale, strategice, tehnice, prin sisteme rezistente la atacuri cibernetice;

18. recomandă dezvoltarea unei arhitecturi hibride „cloud-edge” la nivel european, susținută de centre de date regionale și infrastructuri de calcul distribuit, pentru optimizarea transferului de date, reducerea latenței și asigurarea procesării în timp real a aplicațiilor bazate pe inteligență artificială.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 23 septembrie 2026.
Nr. 60.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Planul de acțiune RESourceEU — Accelerarea strategiei noastre privind materiile prime critice pentru a ne adapta la o nouă realitate — COM (2025) 945

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, cu completările ulterioare, și ale art. 165-190 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 7c-21/496, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 16 iunie 2026, Camera Deputaților:

1. susține Planul de acțiune privind materiile prime critice pentru adaptarea la o nouă realitate;

2. susține accelerarea implementării obiectivelor stabilite prin planul de acțiune RESourceEU pentru consolidarea securității aprovizionării Uniunii Europene cu materii prime critice și pentru reducerea dependențelor externe;

3. recomandă dezvoltarea capacităților interne ale Uniunii Europene de explorare, extracție, prelucrare și reciclare a

materiilor prime critice, în vederea consolidării autonomiei strategice și a competitivității industriale;

4. susține dezvoltarea capacităților industriale ale Uniunii Europene pentru conversia mineralelor de litium în compuși de înaltă puritate, precum carbonatul și hidroxidul de litium de calitate pentru baterii, necesari producției de celule litium-ion;

5. recomandă dezvoltarea și implementarea unor tehnologii avansate de extracție directă a litiumului (Direct Lithium Extraction — DLE) din resurse geotermale și din saramuri, în vederea creșterii eficienței recuperării și reducerii impactului asupra mediului;

6. subliniază importanța înființării Centrului european pentru materii prime critice, care să asigure monitorizarea lanțurilor valorice, coordonarea investițiilor și sprijinirea proiectelor strategice la nivelul Uniunii Europene;

7. atrage atenția asupra necesității accelerării procedurilor de autorizare pentru proiectele strategice din domeniul materiilor prime critice, cu respectarea standardelor de protecție a mediului și a cerințelor de sustenabilitate;

8. evidențiază rolul esențial al instrumentelor financiare europene în sprijinirea investițiilor în sectorul materiilor prime critice, inclusiv prin mobilizarea resurselor disponibile prin InvestEU, Fondul pentru inovare și alte programe europene;

9. susține intensificarea eforturilor de diversificare a lanțurilor de aprovizionare cu materii prime critice prin consolidarea parteneriatelor comerciale și investiționale cu țări terțe, asigurând totodată continuitatea, operabilitatea și scalabilitatea logistică pentru păstrarea rezilienței lanțului valoric în acest domeniu;

10. recomandă dezvoltarea unor mecanisme europene de achiziții comune și constituirea unor stocuri strategice de materii prime critice pentru a spori reziliența pieței interne;

11. subliniază necesitatea dezvoltării capacităților industriale europene pentru separarea, rafinarea și procesarea pământurilor rare, inclusiv pentru producția de oxizi și aliaje utilizate în fabricarea magneților permanenți de înaltă performanță destinați tehnologiilor energetice și digitale;

12. recomandă intensificarea cercetării și inovării și în domeniul materialelor magnetice pe bază de ferită, ca alternativă la magneții permanenți pe bază de pământuri rare, în vederea reducerii dependenței Uniunii Europene de importurile de materii prime critice rare;

13. susține dezvoltarea capacităților industriale pentru producerea precursorilor de materiale catodice pe bază de cobalt (precum NMC — nichel-mangan-cobalt) în cadrul lanțului valoric european al bateriilor, prin integrarea etapelor de rafinare și conversie chimică a cobaltului;

14. evidențiază necesitatea susținerii cercetării și inovării pentru identificarea de materiale alternative și tehnologii care să reducă dependența de materiile prime critice;

15. evidențiază importanța revitalizării dezvoltării competențelor și formării profesionale în industriile extractive și de procesare pentru a sprijini tranziția către o economie durabilă;

16. atrage atenția asupra importanței dezvoltării unei piețe europene durabile și transparente pentru materiile prime critice, bazată pe standarde ridicate de mediu și de responsabilitate socială;

17. recomandă creșterea nivelului de cooperare internațională în domeniul materiilor prime critice, inclusiv prin parteneriate cu statele membre ale G7 și în cadrul altor formate multilaterale;

18. atrage atenția asupra necesității reducerii sarcinilor administrative și a simplificării cadrului de reglementare pentru proiectele din sectorul materiilor prime critice, precum și consolidarea instrumentelor europene de monitorizare și gestionare a riscurilor privind perturbările care pot fi aduse lanțurilor de aprovizionare;

19. susține valorificarea potențialului statelor membre, inclusiv al României, în dezvoltarea proiectelor strategice din domeniul materiilor prime critice, în concordanță cu obiectivele tranziției verzi și digitale ale Uniunii Europene;

20. susține propunerea Comisiei de a introduce restricții la exportul de resturi și deșeuri de magneți permanenți din pământuri rare, ca măsură esențială pentru menținerea materiilor prime secundare în circuitul industrial european și pentru alimentarea capacităților de reciclare existente la nivelul Uniunii;

21. susține modificarea Regulamentului privind materiile prime critice pentru a include cerințe de declarare a conținutului reciclat provenit atât din deșeuri preconsum, cât și postconsum, contribuind astfel la crearea unor sisteme veritabile de circularitate la nivelul Uniunii Europene;

22. subliniază importanța implementării rapide a măsurilor destinate simplificării și accelerării procedurilor de autorizare pentru proiectele strategice din domeniul materiilor prime critice și încurajează consolidarea mecanismelor administrative de coordonare la nivel național;

23. susține importanța strategică aparte a materiilor prime critice și dreptul fundamental al fiecărui stat de a decide asupra resurselor proprii.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 23 septembrie 2026.
Nr. 61.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu — Consolidarea securității economice a UE — JOIN (2025) 977

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, cu completările ulterioare, și ale art. 165-190 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 7c-21/497, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 16 iunie 2026, Camera Deputaților:

1. sprijină obiectivul consolidării securității economice a Uniunii Europene și a statelor membre, în deplină coerență cu obiectivul sporirii competitivității economice a Uniunii;

2. apreciază trecerea la o abordare proactivă și sistematică a securității economice a Uniunii și pledează pentru o abordare integrată, o guvernare îmbunătățită și o cooperare mai strânsă la nivelul Uniunii;

3. este de acord cu constatarea intensificării riscurilor la adresa securității economice a Uniunii și cu necesitatea de a întări capacitatea de acțiune a instrumentelor de răspuns de care dispune Uniunea;

4. amintește importanța abordării coordonate a tuturor dimensiunilor securității europene și a utilizării coerente a diferitelor instrumente relevante în domeniul securității economice, pentru a ține cont de evoluțiile din plan geopolitic;

5. evidențiază nevoia ca Uniunea să acționeze cu mai multă unitate, rapiditate și curaj pentru a-și contura un profil strategic mai puternic și rezilient, capabil să descurajeze amenințările potențiale sau reale;

6. recomandă intensificarea schimbului de informații și bune practici dintre statele membre, în scopul degajării unei culturi paneuropene a securității economice;

7. accentuează menținerea deschiderii și angajamentului Uniunii în favoarea comerțului și a investițiilor internaționale; susține promovarea unui sistem comercial deschis și competitiv care să evite decuplările politice generalizate; subliniază necesitatea concentrării pe acțiunea externă a Uniunii de a dezvolta o politică comercială bazată pe parteneriate internaționale, care să protejeze interesele strategice;

8. susține intensificarea colaborării dintre autorități și sectoarele industriale, în cadrul obiectivului de consolidare a securității economice a Uniunii și a statelor membre, precum și din perspectiva participării la proiecte comune de cercetare și inovare;

9. subliniază necesitatea promovării unor inițiative comune menite să consolideze dimensiunea economică a securității europene bazate pe cooperare bilaterală și multilaterală;

10. evidențiază nevoia pentru consolidarea instrumentelor europene existente, precum mecanismele pentru examinarea investițiilor străine directe, controlul exporturilor de tehnologii sensibile și dezvoltarea unor programe industriale europene în sectoarele strategice;

11. salută consolidarea rezilienței lanțului de aprovizionare și reducerea dependențelor critice în domeniul strategic (tehnologii avansate, infrastructură digitală, materii prime critice); sprijină adoptarea de strategii și inițiative menite să reducă dependențele strategice și vulnerabilitățile, să protejeze infrastructurile critice, să dezvolte capacitățile industriale și

tehnologice, să diversifice lanțurile de aprovizionare și să le securizeze, să consolideze reziliența economică; evidențiază necesitatea dezvoltării și menținerii poziției de lider în domeniul tehnologiilor critice;

12. apreciază atragerea de investiții cu valoare adăugată din exterior, menite să consolideze securitatea economică a Uniunii; susține dezvoltarea capacităților industriale europene și a ecosistemelor de inovare;

13. propune avansarea unei politici industriale europene mai active și dezvoltarea unor instrumente capabile să protejeze piața internă de practici comerciale neloiale și de investiții străine care ar putea afecta securitatea economică; evidențiază necesitatea susținerii unei baze industriale dinamice de apărare și a altor sectoare industriale cu risc ridicat;

14. semnalează prevenirea și limitarea accesului la informații și date sensibile care ar putea duce la subminarea securității economice a Uniunii;

15. subliniază necesitatea atenuării și combaterii perturbărilor infrastructurii critice a Uniunii care afectează economia acesteia;

16. remarcă faptul că România susține consolidarea securității economice a Uniunii, participând la implementarea instrumentelor europene în multiple domenii, precum protecția infrastructurilor critice, securitatea energetică și reziliența lanțurilor de aprovizionare;

17. salută implementarea politicilor de competitivitate și industrializare de către România, în strânsă corelare cu politicile Uniunii privind autonomia strategică și securitatea economică;

18. salută instituirea de către România a mecanismului național pentru examinarea investițiilor străine directe care pot afecta securitatea sau ordinea publică;

19. apreciază contribuția României la implementarea cadrului european de securitate economică și la consolidarea cooperării dintre statele membre ale Uniunii în domeniul controlului investițiilor străine în sectoarele strategice;

20. sprijină asocierea deplină a țărilor candidate la obiectivul consolidării securității economice europene.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 23 septembrie 2026.
Nr. 62.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind un plan al UE pentru sănătatea cardiovasculară: Planul pentru sănătatea inimii — COM (2025) 1024

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, cu completările ulterioare, și ale art. 165-190 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 7c-21/498, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 16 iunie 2026, Camera Deputaților:

1. susține obiectivele și inițiativele emblematiche ale planului Uniunii Europene pentru sănătatea cardiovasculară, în acord cu abordarea „O singură sănătate”;

2. exprimă îngrijorări față de tendința de creștere a inegalităților dintre statele membre și dintre diferite regiuni ale Europei, în raport cu atingerea obiectivelor de reducere a mortalității și morbidității cauzate de bolile netransmisibile, stabilite la nivel internațional, în particular în cadrul obiectivelor de dezvoltare durabilă;

3. salută stabilirea unor obiective clare și ținte cuantificabile prin planul Uniunii;

4. recunoaște importanța prevenției, în particular a prevenției primare și secundare, a accidentului vascular cerebral (AVC), depistării medicale și diagnosticării timpurii a bolilor cardiovasculare;

5. sprijină derularea unor campanii de sănătate publică pentru încurajarea unor alegeri alimentare sănătoase, cu accent pe creșterea gradului de conștientizare în mediul școlar privind stilul de viață sănătos; susține restricționarea practicilor de marketing, orientate îndeosebi spre copii și tineri, care promovează produse alimentare nesănătoase, ca dimensiune importantă a prevenției;

6. subliniază importanța depistării timpurii a bolilor cardiovasculare și atrage atenția asupra aportului pe care îl pot avea campaniile de sensibilizare a publicului, cele itinerante, desfășurate la nivelul comunităților, în sprijinirea activităților preventive și în programele de depistare medicală;

7. recomandă acordarea unei atenții adecvate reducerii inegalităților socioeconomice și regionale în statele membre în prevenirea și tratarea bolilor cardiovasculare și în accesul la serviciile medicale relevante; recomandă conceperea unor măsuri pentru a ajunge la persoanele care prezintă un risc ridicat de dezvoltare a bolilor cardiovasculare; consideră digitalizarea în domeniul sănătății alături de utilizarea inteligenței artificiale ca factori importanți și necesari de reducere a acestor inegalități;

8. insistă asupra conceperii unor campanii de informare publică asupra principalilor factori de risc cardiovascular, precum și a utilizării instrumentelor de previzionare a riscurilor de dezvoltare a bolilor cardiovasculare;

9. susține elaborarea unui protocol al Uniunii privind programele de depistare timpurie și diagnosticare a bolilor cardiovasculare; subliniază importanța introducerii măsurilor de depistare și diagnosticare în cadrul serviciilor de medicină de familie;

10. evidențiază rolul accesului rapid la servicii de urgență în cazul incidentelor cardiovasculare; sprijină instalarea defibrilatoarelor externe automatizate în locuri publice; solicită acordarea unei atenții principale campaniilor de pregătire a publicului cu privire la măsurile de prim ajutor în cazul incidentelor cardiovasculare;

11. sprijină măsuri de abordare corespunzătoare factorilor de risc care afectează în mod specific femeile, ca parte a strategiilor pentru combaterea bolilor cardiovasculare;

12. subliniază importanța accesului la tratamente și îngrijiri eficiente pentru persoanele care suferă de boli cardiovasculare; atrage atenția asupra necesității asigurării unui acces facil la sprijinul pentru recuperare;

13. sprijină instruirea și formarea profesioniștilor din domeniul sănătății în diagnosticarea și tratamentul bolilor rare și complexe ale sistemului cardiovascular;

14. sprijină identificarea unor instrumente pentru accelerarea dezvoltării și introducerii pe piață a inovațiilor în tratamentele cardiovasculare;

15. salută promovarea bunelor practici în cadrul Uniunii, prin intermediul portalului gestionat de Comisia Europeană, și recomandă comunicarea lor către public, prin mijloace accesibile, ca parte a campaniilor de sensibilizare; recomandă intensificarea schimbului de informații dintre statele membre cu privire la incidența factorilor de risc cardiovascular care pot fi evitați și la mijloacele inovatoare de răspuns la acești factori;

16. propune consolidarea caracterului interoperabil al datelor relevante privind bolile cardiovasculare, în cadrul oferit de spațiul european al datelor privind sănătatea; recomandă schimbul de bune practici dintre statele membre în legătură cu funcționarea registrelor naționale pentru bolile cardiovasculare;

17. sprijină măsurile de finanțare a cercetării medicale, în special pentru înțelegerea cauzelor, factorilor și mecanismelor bolilor cardiovasculare și pentru identificarea metodelor eficiente de diagnosticare și tratament;

18. evidențiază importanța unei schimbări de paradigmă către un accent mai mare plasat pe prevenție și consideră că alocarea actuală de doar 3% din totalul cheltuielilor cu asistența medicală pentru prevenție este insuficientă în raport cu amploarea provocării reprezentate de bolile cardiovasculare și cu potențialul dovedit al prevenirii primare de a reduce semnificativ povara acestor boli asupra sistemelor de sănătate și a societății în ansamblu;

19. susține extinderea programelor de screening și depistare timpurie a bolilor cardiovasculare și percepe integrarea medicinei personalizate și a instrumentelor de previzionare a riscului individual ca o prioritate pentru reducerea poverii acestor boli; subliniază că investițiile în depistarea timpurie reduc semnificativ costurile îngrijirii curative și îmbunătățesc calitatea vieții pacienților;

20. susține revizuirea cadrului legislativ al Uniunii privind controlul tutunului, inclusiv extinderea sa la noile produse cu nicotină, precum țigarete electronice, produse din tutun încălzit, pliculețe cu nicotină, care au cunoscut o creștere alarmantă în rândul tinerilor și pot constitui o poartă de acces către dependența de nicotină; sprijină utilizarea accizelor ca instrument dovedit de reducere a consumului de tutun;

21. atrage atenția asupra consumului nociv de alcool, în special în rândul minorilor și al tinerilor, ca factor de risc cardiovascular semnificativ; sprijină măsuri specifice de descurajare a acestui consum, inclusiv prin politici fiscale și restricționarea comercializării băuturilor alcoolice cu atractivitate crescută pentru tineri;

22. susține formarea cadrelor didactice ca vector esențial al educației pentru sănătate cardiovasculară, astfel încât profesorii să fie echipați cu cunoștințele și instrumentele necesare pentru a transmite elevilor informații corecte privind factorii de risc, obiceiurile alimentare sănătoase și activitatea fizică.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 23 septembrie 2026.
Nr. 63.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 876

din 16 iulie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 2 alin. (1) și (3) și ale art. 3 și 4 din aceasta

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 5 iulie 2024 și 11 septembrie 2024, pronunțate în dosarele nr. 28.262/3/2023 și nr. 11.155/3/2024, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 2 alin. (1) și ale art. 3 și 4 din cuprinsul acesteia** (dosarele nr. 2.695D/2024 și nr. 2.938D/2024).

4. Prin încheierile din 25 septembrie 2024, 9 octombrie 2024 și 30 octombrie 2024, pronunțate în dosarele nr. 31.960/302/2022, nr. 20.284/301/2023, nr. 27.854/302/2022, nr. 5.860/300/2023, nr. 10.757/300/2023, nr. 17.348/302/2022 și nr. 18.308/302/2022, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024** (dosarele nr. 3.223D/2024, nr. 3.224D/2024, nr. 3.453D/2024, nr. 3.454D/2024, nr. 3.517D/2024, nr. 3.518D/2024 și nr. 3.519D/2024).

5. Prin Încheierea din 10 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 20.434/302/2021, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024** (Dosarul nr. 3.437D/2024).

6. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Tribunalul București — Secția a V-a civilă și de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri privind drepturi salariale acordate personalului plătit din fonduri publice, respectiv în cadrul soluționării apelurilor formulate împotriva sentințelor pronunțate în cadrul unor contestații la executare privind drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate atât critici de neconstituționalitate extrinseci, cât și intrinseci.

8. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă raportate la art. 115 alin. (4) din Constituție se arată că situația excepțională indicată atât în preambulul ordonanței de urgență a Guvernului, cât și în nota de fundamentare care a însoțit actul normativ nu este motivată corespunzător, nefiind indicată, în esență, urgența, motivul pentru care în această materie juridică ar fi o problemă mai gravă de practică neunitară decât în alte materii juridice și care nu poate fi soluționată prin modificarea

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 2 alin. (1) și ale art. 3 și 4 din cuprinsul acesteia, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 28.262/3/2023 și nr. 11.155/3/2024 ale acestei instanțe, de Tribunalul București — Secția a V-a civilă în dosarele nr. 31.960/302/2022, nr. 20.284/301/2023, nr. 27.854/302/2022, nr. 5.860/300/2023, nr. 10.757/300/2023, nr. 17.348/302/2022 și nr. 18.308/302/2022 ale acestei instanțe și de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 20.434/302/2021 al acestei instanțe și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.695D/2024, nr. 2.938D/2024, nr. 3.223D/2024, nr. 3.224D/2024, nr. 3.437D/2024, nr. 3.453D/2024, nr. 3.454D/2024, nr. 3.517D/2024, nr. 3.518D/2024 și nr. 3.519D/2024.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 ianuarie 2026, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat, succesiv, pronunțarea pentru datele de 18 februarie 2026, 1 aprilie 2026, 29 aprilie 2026 și 20 mai 2026. La această ultimă dată, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 17 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 8 iulie 2026, când, pentru același motiv, a amânat pronunțarea pentru data de 22 septembrie 2026. Ținând seama de necesitatea desfășurării în bune condiții a activității jurisdicționale a Curții Constituționale, la aceeași dată, 8 iulie 2026, în temeiul art. 230 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, a preschimbat termenul de la data de 22 septembrie 2026 la 16 iulie 2026, când a pronunțat prezenta decizie.

eventuală a Codului de procedură civilă în condițiile unei proceduri normale de legiferare.

9. Astfel, analizând justificările prezentate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța apreciază că acestea sunt insuficiente, motivarea fiind formală, având în vedere că nu este invocată existența unei situații extraordinare, preexistente, cuantificabile și obiective, care să necesite reglementarea imediată prin ordonanță de urgență. Problemele invocate fac parte din funcționarea normală a sistemului judiciar și pot fi abordate prin proceduri legislative obișnuite.

10. În preambulul ordonanței de urgență, ca de altfel și în nota de fundamentare a acesteia, caracterul urgent este determinat de necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare în materia stabilirii și plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, pentru a elimina diferențierile și a asigura egalitatea în fața legii și stabilitatea raporturilor socioeconomice. Se afirmă că este necesară o reglementare urgentă pentru a se asigura o practică judiciară uniformă în privința litigiilor salariale și a prestațiilor de asigurări sociale pentru personalul plătit din fonduri publice. Practica judiciară neunitară este o problemă sistemică ce poate fi abordată prin mecanismele existente, cum ar fi sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ori în vederea soluționării unor recursuri în interesul legii. Aceste mecanisme sunt deja prevăzute în legislația actuală și permit corectarea divergențelor de interpretare fără să fie nevoie de o ordonanță de urgență care să reglementeze o procedură exclusiv în privința litigiilor salariale și a proceselor privind prestații de asigurări sociale pentru personalul plătit din fonduri publice.

11. De asemenea, se susține că necesitatea imediată ar presupune că nu există alte mijloace de a aborda problema decât printr-o ordonanță de urgență. Nu se demonstrează de ce aceste măsuri nu pot fi implementate prin proceduri legislative obișnuite, chiar și în regim de urgență parlamentară. În actul normativ criticat se arată că măsurile legislative dispuse sunt singurele capabile să influențeze pozitiv activitatea instanțelor și să clarifice chestiuni de drept încă dintr-o etapă incipientă. Nu se explică de ce procedura de unificare a practicii judiciare neunitare, reglementată în Codul de procedură civilă, nu este suficientă și în privința litigiilor privind salarizarea și a celor privind prestații de asigurări sociale pentru personalul plătit din fonduri publice, cum este pentru restul tipurilor de litigii.

12. Se arată că practica judiciară neunitară poate avea un impact negativ asupra bugetului general consolidat și a stabilității socioeconomice. Hotărârile judecătorești pronunțate în primă instanță de către jurisdicția muncii, potrivit dispozițiilor art. 274 din Codul muncii, și hotărârile primei instanțe cu privire la pensii acordate în cadrul asigurărilor sociale, potrivit art. 448 din Codul de procedură civilă, sunt executorii provizorii, de drept, fără nicio altă formalitate. Aceste dispoziții de procedură sunt aplicabile de la intrarea în vigoare a Codului muncii și a Codului de procedură civilă, astfel încât existența unui impact asupra bugetului nu este un element nou. Cu toate acestea, nu se oferă dovezi clare și concrete care să demonstreze că impactul practicii judiciare neunitare asupra bugetului este atât de sever și imediat încât să necesite o intervenție legislativă urgentă. Fără o cuantificare obiectivă și specifică a riscului nu se poate susține că există un pericol iminent care să justifice utilizarea unei ordonanțe de urgență.

13. De asemenea, riscul iminent, conform jurisprudenței Curții Constituționale, trebuie să fie obiectiv și cuantificabil, iar

justificările prezentate sunt vagi și generale. Se face referire la tendința de permanentizare a practicii judiciare neunitare, fără să se indice mijloacele prin care a fost efectuată această analiză predictivă, ceea ce denotă că motivarea urgenței este formală. Legiuitorul nu poate confunda numărul mare al dosarelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești cu existența unor divergențe de jurisprudență. Totodată, necesitatea asigurării egalității de tratament juridic la care se face referire în preambulul ordonanței de urgență nu este specifică doar litigiilor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și proceselor privind prestații de asigurări sociale, ci se aplică tuturor raporturilor de muncă.

14. Se mai susține că impactul direct și considerabil al practicii judiciare neunitare asupra bugetului general consolidat este doar afirmat, și nu probat, inducându-se ideea că prin preluarea dosarelor de la instanțele de fond ori de control judiciar, altele decât instanța supremă, s-ar ajunge la neacordarea unor drepturi și, prin aceasta, la scăderea presiunii asupra acestui buget.

15. Or, procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal există încă din anul 2010 prin raportare la legile-cadru de salarizare succesive adoptate de legiuitor.

16. În susținerea criticii sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 255 din 11 mai 2005, nr. 258 din 14 martie 2006, nr. 421 din 9 mai 2007, nr. 104 din 20 ianuarie 2009, nr. 784 din 12 mai 2009 și nr. 366 din 25 iunie 2014.

17. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă se arată că, prin ordonanța de urgență criticată, autoritatea legislativă constituie o instanță specială la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Astfel, dispozițiile ordonanței de urgență reprezintă un mod inadmisibil de ingerință a puterii politice în actul de justiție, transformând o procedură facultativă într-o procedură obligatorie doar în cazul anumitor proceduri judiciare. Din preambulul ordonanței de urgență reiese cu claritate că puterea legislativă încalcă independența puterii judecătorești, implicându-se în administrarea și chiar soluționarea cauzelor. Potrivit Codului de procedură civilă, nu este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile decât atunci când instanța investită ultima cu soluționarea pricinii apreciază că este necesar, existând nelămuriri cu privire la prevederi emise de o altă autoritate. Dispozițiile criticate obligă însă instanța sesizată, chiar dacă nu ar exista nelămuriri cu privire la fondul pricinii, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție, care să îi spună cum să procedeze. În cadrul unui sistem democratic, puterea legislativă este responsabilă cu elaborarea și adoptarea legilor, în timp ce puterea judecătorească are rolul de a interpreta și aplica aceste legi în soluționarea litigiilor și în administrarea justiției. Odată ce puterea legislativă își depășește atribuțiile și se implică direct în procesul de soluționare a cauzelor judiciare sau în administrarea sistemului judiciar, se creează un dezechilibru periculos care subminează independența și imparțialitatea justiției. Prin extinderea sferelor de competență ale puterii legislative asupra proceselor judiciare, așa cum dispune ordonanța de urgență, se deschide calea către o posibilă influențare a sistemului judiciar. Dacă instanțele judecătorești sunt percepute ca fiind sub influența puterii legislative, încrederea publicului în justiție este grav afectată, ceea ce are consecințe negative asupra statului de drept.

18. Se mai susține că din cuprinsul ordonanței de urgență nu rezultă cu claritate la ce tip de cauze se referă domeniul său de aplicare, având în vedere că art. 1 alin. (1) din aceasta extinde aria de aplicare la toate aspectele de drept referitoare la raporturile de muncă și de serviciu ale personalului plătit din fonduri publice, printre acestea putând fi, cu titlu de exemplu, și cele referitoare la concedieri cu prejudicii derivate. Mai mult, nu rezultă dacă sesizarea instanței supreme se impune în orice situație, adică și în cazul unor probleme de drept ale căror rezolvări sunt evidente, sau doar pentru clarificarea unor chestiuni dificile de drept, singura diferență față de sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept fiind nivelul instanței care face sesizarea. Această neclaritate duce la încălcarea rolului instanței supreme și la blocarea dosarelor a căror soluționare ar putea rămâne în sarcina instanțelor inițial investite.

19. Totodată, nu se prevede dacă, odată cu sesizarea, se suspendă și cauza în legătură cu care se face aceasta.

20. Astfel, dispozițiile legale criticate încalcă **art. 1 alin. (5) din Constituție**, întrucât prevederile art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 2 alin. (1) și ale art. 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt lipsite de claritate și coerență și nu respectă normele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Astfel, nu este prevăzută, în mod expres, suspendarea cauzei în situația sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în ipoteza ordonanței de urgență criticate, nu există o concordanță a textelor criticate referitor la domeniul de aplicare, lipsește mențiunea expresă că textele derogă de la art. 519 din Codul de procedură civilă — art. 4 din ordonanța de urgență nefiind în măsură să suplinească această lipsă de coerență a textului ordonanței de urgență.

21. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, normele de tehnică legislativă sunt esențiale pentru asigurarea sistematizării, unificării și coordonării legislației, precum și pentru garantarea clarității și previzibilității în cadrul raporturilor juridice. Prin urmare, aspecte precum claritatea, concordanța și respectarea normelor de tehnică legislativă pot servi ca temei pentru analiza neconstituționalității unui act normativ.

22. Totodată, conform art. 61 din Legea nr. 24/2000, orice modificare sau completare a unui act normativ trebuie să se facă fără a afecta concepția generală ori caracterul unitar al aceluia act.

23. Mecanismele de unificare a practicii judiciare neunitare prevăzute de Codul de procedură civilă sau penală cuprind dispoziții generale care prevăd sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu rezolvarea unor probleme de drept (hotărâre prealabilă) ori unificarea practicii judiciare în cazul pronunțării unor hotărâri contradictorii (recurs în interesul legii) numai după ce se constată că problema pusă în discuție este dificilă, nouă și doar dacă îndeplinește anumite condiții de admisibilitate, iar suspendarea cauzelor similare aflate pe rolul instanțelor este facultativă.

24. Prin ordonanța de urgență criticată se instituie obligativitatea completului de judecată de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție și de a se dispune suspendarea tuturor cauzelor aflate pe rolul instanțelor din țară, fără a se mai da judecătorului posibilitatea de a trece prin filtrul propriei gândiri modalitatea de rezolvare a problemei de drept și adaptarea acesteia cauzei cu care a fost investit, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă care instituie o procedură facultativă, care dă libertatea judecătorului cauzei de

a aprecia asupra dificultății problemei de drept și a gestiona procesul în funcție de situația de fapt concretă.

25. În această modalitate se intervine asupra noțiunii juridice de „chestiune de drept” la care se referă reglementarea din cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, care, nefiind definită de lege, a fost necesar a fi clarificată pe cale jurisprudențială, pentru a se putea asigura o delimitare riguroasă între, pe de o parte, analiza și interpretarea de principiu care pot fi date unor reglementări legale în cadrul mecanismului de unificare a practicii judiciare și, pe de altă parte, judecata concretă și punctuală care trebuie făcută de instanțele judecătorești — potrivit competențelor lor legale, între care se numără interpretarea și aplicarea legii — care trebuie să se pronunțe în mod inerent și asupra chestiunilor de drept care au legătură cu situațiile litigioase care le sunt deduse spre soluționare.

26. Utilitatea și necesitatea acestei delimitări rezidă chiar în scopul procedurii reglementate prin art. 519 din Codul de procedură civilă, și anume acela de a fi un mecanism judiciar ce trebuie utilizat drept instrument juridic de unificare a jurisprudenței, iar nu drept un instrument care să permită instanțelor delegarea atribuțiilor privind interpretarea și aplicarea legii către Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. În acest sens se invocă Decizia nr. 59 din 24 septembrie 2018, paragrafele 39-42, sau Decizia nr. 71 din 15 octombrie 2018, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

27. Toate aceste dezlegări ale instanței supreme asupra admisibilității unei atari sesizări rămân fără obiect în situația în care judecătorul este obligat ca în orice situație în care întâlnește o problemă de drept să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție și să suspende cauza până la rezolvarea acesteia.

28. Ordonanța de urgență criticată introduce reguli derogatorii de la dispozițiile generale, fără însă a le modifica, iar această modificare nu se aliniază coerent cu principiile stabilite de legiuitor în materia mecanismelor de unificare a practicii judiciare. În loc să mențină coerența și unitatea acestor dispoziții, această modificare creează o incoerență în integrarea prevederilor modificate în actul de bază, adică în dispozițiile procedurale deja existente.

29. Nu sunt respectate nici regulile impuse de art. 63 din Legea nr. 24/2000, ce reglementează modalitatea în care se poate institui o normă derogatorie, în sensul că se impune utilizarea formulei „prin derogare de la”, urmată de menționarea reglementării de la care se derogă.

30. Astfel, art. 2 din ordonanța de urgență, care reglementează suspendarea și, respectiv, conexarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, nu precizează că dispozițiile sale se aplică prin derogare, spre exemplu, de la art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care dispune asupra unei suspendări facultative, și nu obligatorii. Totodată, nu se prevede în mod expres măsura suspendării judecării în cauza în care s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

31. Lipsa de claritate a normei legislative rezultă chiar din art. 1 al ordonanței de urgență, care la alin. (1) face referire la un domeniu de aplicare al ordonanței de urgență atât în procesele privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, cât și în cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest

personal (deci litigii de muncă ori de contencios administrativ), dar extinde acest domeniu și la procesele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, în condițiile în care scopul urmărit de actul normativ viza diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

32. Deși natura și obiectul acestor procese sunt stabilite la art. 1 alin. (1) și (2), alin. (3) al acestui articol conține o precizare care este de natură să aducă incoerență legislativă, arătând că ordonanța de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2) — cu toate că din alineatele anterioare deja rezultase că se aplică litigiilor de muncă, de asigurări sociale și de contencios administrativ —, indiferent de calitatea părților, deși alin. (1) precizează că se aplică personalului plătit din fonduri publice — fără însă să detalieze ce se întâmplă cu personalul angajat în cadrul autorităților publice care încasează venituri și din alte surse. În același sens, art. 3 menționează că dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și proceselor în curs la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, în condițiile în care art. 4 prevede că dispozițiile actului normativ criticat se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, care prevede la art. 24 că dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare.

33. Așadar, prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă, reglementarea determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice, în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

34. Se mai susține că dispozițiile criticate încalcă principiul neretroactivității legii civile, având în vedere că prevederile art. 3 din ordonanța de urgență criticată impun sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și suspendarea proceselor în curs demarate înainte de intrarea în vigoare a acesteia.

35. În continuare, se arată că în lipsa unei justificări rezonabile de a impune reguli de procedură speciale de unificare a practicii judiciare aplicabile exclusiv personalului plătit din fonduri publice, ordonanța de urgență criticată este discriminatorie față de alte categorii de litigii în care părțile sunt persoane fizice care nu sunt plătite din fonduri publice, în condițiile în care atât proprietatea publică, cât și cea privată sunt ocrotite în mod egal de Constituție.

36. Art. 15 și art. 16 alin. (1) din Constituție reglementează principiile universalității legii și egalității cetățenilor în fața legii. Curtea Constituțională a statuat că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are libertatea de a stabili competența instanțelor de judecată și normele de procedură judiciară, cu condiția implicită de a nu contraveni altor norme și principii constituționale.

37. Prin dispozițiile legale criticate se încalcă principiul nediscriminării consacrat de art. 16 din Constituție, deoarece instituie reguli derogatorii aplicabile exclusiv personalului plătit din fonduri publice care are calitatea de justițiabili în cadrul proceselor legate de drepturile salariale. Aceasta creează o discriminare față de alte categorii de litigii, care au ca părți persoane fizice care nu sunt plătite din fonduri publice și care nu sunt supuse aceluiași mecanism obligatoriu de clarificare juridică rapidă și eficientizare procedurală.

38. Din cuprinsul ordonanței de urgență rezultă că dispozițiile sunt aplicabile doar în cazul anumitor proceduri judiciare, respectiv proceselor privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea

actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, în procesele privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului anterior amintit, inclusiv proceselor în materiile prevăzute la art. 1 din ordonanța de urgență și executărilor silite din aceste procese, în curs la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

39. Însă nu există proceduri separate pentru situații similare, iar legea interzice instituirea unor proceduri/standarde diferite pentru aceeași situație juridică. Dispozițiile din actul normativ criticat prevăd că sunt aplicabile doar anumitor categorii profesionale, fără să fie indicată și evidențiată cauza pentru care aceste categorii profesionale ar trebui să fie supuse unor proceduri discriminatorii, în condițiile în care proprietatea publică și cea privată sunt ocrotite în mod similar.

40. Totodată, se susține că procedura instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prelungește, în mod nejustificat, activitatea de judecată în cauzele vizate de reglementarea criticată, creând, astfel, și o discriminare prin raportare la litigii similare în care părțile nu sunt persoane plătite din fonduri publice.

41. Ordonanța de urgență criticată încalcă și principiul exercitării libere a drepturilor, întrucât realizează o restrângere a dreptului de acces liber la instanță ca urmare a instituirii obligației de sesizare a instanței supreme și a suspendării judecării cauzei doar pentru anumite categorii profesionale și în lipsa unei justificări obiective.

42. În continuare, se susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 prin raportare la ingerința adusă independenței justiției, prin reglementarea obligației instanțelor judecătorești de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție, indiferent de complexitatea chestiunii de drept deduse judecării.

43. Astfel, se arată că dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, ce dispun că doar ultima instanță investită cu soluționarea unei pricini poate sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în cazul evidențierii unei chestiuni de drept, care este nouă, care nu face obiectul unui recurs în interesul legii și de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, sunt aplicabile tuturor cetățenilor României. Dispozițiile ordonanței de urgență nu sunt evidențiate ca excepții de la regula aplicării art. 519 din Codul de procedură civilă, deși, în fapt, modifică o dispoziție legală în vigoare. Or, nu este indicat un motiv suficient și obiectiv pentru care doar în cazul anumitor proceduri judiciare s-ar impune modificările dispuse, fără indicarea unui termen clar, precis, până la care dispozițiile ordonanței de urgență s-ar aplica.

44. Așadar, dispozițiile ordonanței de urgență criticate reprezintă o ingerință a puterii politice în actul de justiție, transformând o procedură facultativă într-o procedură obligatorie doar în cazul anumitor proceduri judiciare. Din preambulul ordonanței de urgență reiese cu claritate că puterea legislativă încalcă independența puterii judecătorești, implicându-se în administrarea și chiar în soluționarea cauzelor.

45. Potrivit Codului de procedură civilă nu este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile decât atunci când instanța investită ultima cu soluționarea cauzei apreciază că este necesar. Dispozițiile legale criticate obligă însă instanța sesizată, chiar dacă nu ar exista nelămuriri cu privire la fondul pricinii, să

sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție, care să îi spună cum să procedeze, astfel încât judecătorul nu își menține prerogativa decizională.

46. Potrivit art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale. Art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență criticată impune completelor de judecată să solicite Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prealabile privind chestiuni de drept nesoluționate anterior. Această obligativitate încalcă principiul independenței judecătorilor, deoarece le limitează capacitatea de a soluționa cauzele în mod autonom. Judecătorii trebuie să aibă libertatea să interpreteze și să aplice legea fără interferențe exterioare, iar impunerea unei proceduri obligatorii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție subminează această independență. Justificarea adoptării unui act normativ pe considerentul că practica judiciară neunitară poate avea un impact negativ asupra bugetului general consolidat și stabilității socioeconomice implică presupunerea legiuitorului că procedura de unificare a practicii judiciare va avea rezultate favorabile bugetului de stat. Presupunerea că soluțiile de unificare a practicii vor fi favorabile bugetului de stat demonstrează că legiuitorul are o anumită așteptare cu privire la rezultatele procedurii de unificare a practicii judiciare. Totodată, ordonanța de urgență criticată afectează independența justiției, deoarece implică faptul că hotărârile judecătorești pronunțate în vederea unificării practicii judiciare trebuie să fie aliniate la interesele financiare ale statului, cu ignorarea prevederilor legale. Normele internaționale stipulează că judecătorii trebuie să fie liberi de orice influență nejustificată, directă sau indirectă. Orice obligativitate impusă de legislativ în procesele judiciare constituie o încălcare a acestor principii.

47. Existența unor divergențe de jurisprudență este inerentă oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având competență teritorială.

48. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 541 din 26 septembrie 2019, precum și Hotărârea din 4 iunie 2013, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Teodor împotriva României*.

49. Se mai susține că instituirea obligației de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unor hotărâri prealabile înlătură caracterul efectiv al căii de atac, în condițiile în care instanța din eventuala cale de atac și-a exprimat deja opinia prin pronunțarea hotărârii prealabile.

50. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

51. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la critica raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție, arată că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a fost determinată de existența unui fenomen generalizat și persistent de practică judiciară neunitară în materia drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice și a prestațiilor de asigurări sociale. Soluțiile divergente afectează egalitatea în fața legii, înfăptuirea unitară a justiției și bugetul general consolidat, impunând instituirea de urgență a unui mecanism procedural care să permită clarificarea timpurie a chestiunilor de drept. Prin urmare, situația reglementată prezenta caracterul extraordinar cerut de Constituție, iar urgența a fost motivată corespunzător.

52. Referitor la criticile privind claritatea și previzibilitatea legii, Guvernul susține că normele criticate sunt formulate clar și inteligibil și trebuie interpretate în corelație cu dispozițiile de drept comun în materie procesual civilă. Acestea instituie, pentru litigiile prevăzute la art. 1 din ordonanța de urgență, un

mecanism special și derogatoriu de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, însoțit de suspendarea cauzelor similare, conexarea sesizărilor și soluționarea lor cu prioritate, în scopul unificării și eficientizării practicii judiciare.

53. În ceea ce privește criticile raportate la art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și art. 53 din Constituție, arată că reglementarea nu restrânge exercițiul unor drepturi, ci urmărește protejarea drepturilor justițiabililor prin prevenirea soluțiilor judiciare divergente. Totodată, personalul plătit din fonduri publice se află într-o situație juridică diferită de personalul din mediul privat, având în vedere caracterul legal al raporturilor de muncă sau de serviciu și sursa bugetară a drepturilor salariale, astfel încât instituirea unui regim procedural distinct este justificată obiectiv și rezonabil.

54. Referitor la art. 124 și 126 din Constituție, Guvernul apreciază că instituirea unui mecanism special de unificare a practicii nu reprezintă o ingerință a puterii politice în activitatea de înfăptuire a justiției și nu afectează independența judecătorilor, ci valorifică rolul constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii. De asemenea, art. 129 din Constituție nu este încălcat, întrucât sesizarea instanței supreme nu afectează dreptul părților de a exercita căile de atac și nici nu echivalează cu o antepunțare asupra unei cauze determinate.

55. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

56. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

57. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în ansamblul său, precum și dispozițiile art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 2 alin. (1) și ale art. 3 și 4 din aceasta. Din motivarea excepției rezultă că este criticat și alin. (3) al art. 2, astfel încât obiect al excepției îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, în ansamblul său, precum și dispozițiile art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 2 alin. (1) și (3) și ale art. 3 și 4 din aceasta.

58. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (1) și (3) privind caracterul statului de drept, alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor în stat, alin. (5) privind principiul legalității în componenta referitoare la calitatea legii, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 115 alin. (4) privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență, art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, art. 126 — *Instanțele judecătorești*, art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

59. Examinând excepția de neconstituționalitate în ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 115 alin. (4) din Constituție, în componenta referitoare la condițiile și la situațiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, Curtea observă că în jurisprudența sa a reținut că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod

cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței (a se vedea în acest sens Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, sau Decizia nr. 598 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 26 noiembrie 2019). Curtea a mai arătat că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009). Cât privește condiția urgenței, prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a statuat că urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007). Totodată, Curtea a reținut că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență. Ordonanța de urgență nu constituie o alternativă aflată la discreția Guvernului, prin care acesta și-ar putea încălca obligația sa constituțională de a asigura, în vederea îndeplinirii programului său de guvernare, reglementarea prin lege, de către Parlament, a relațiilor ce constituie obiectul acestei reglementări (a se vedea în acest sens Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

60. Plecând de la aceste considerente și analizând atât preambulul, cât și nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Curtea constată că, în emiterea acestui act normativ, Guvernul invocă existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal; necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare pentru a se garanta egalitatea în fața legii; necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare care să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar; măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept; dar și faptul că soluțiile pronunțate în aceste categorii de litigii au un impact direct și considerabil asupra bugetului general consolidat.

61. Astfel, motivarea ordonanței de urgență criticate este centrată pe existența unei practici judiciare neunitare în litigiile privind salariile, pensiile și alte drepturi sociale ale personalului plătit din fonduri publice care tinde să se permanentizeze, fiind necesară adoptarea de măsuri urgente, pentru uniformizarea jurisprudenței și pentru introducerea unor remedii procedurale eficiente, care să sprijine buna funcționare a sistemului judiciar. Măsurile propuse ar clarifica din timp probleme juridice complexe.

62. Cu alte cuvinte, ordonanța de urgență criticată urmărește crearea unei proceduri de soluționare a acestei categorii de litigii prin reglementarea unui mecanism de unificare a practicii judiciare. Or, un astfel de motiv, indiferent cum este exprimat, nu poate constitui o situație extraordinară care să necesite adoptarea unei ordonanțe de urgență, în condițiile în care nu

există nicio situație extraordinară și de urgență a cărei reglementare să nu poată fi amânată, având în vedere că practica judiciară neunitară, inclusiv din materia salarizării personalului plătit din fonduri publice și a prestațiilor de asigurări sociale, este inerentă oricărui sistem judiciar realizat printr-un ansamblu de instanțe judecătorești, iar mecanisme privind asigurarea unei practici judiciare unitare, precum recursul în interesul legii și pronunțarea hotărârilor prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt deja reglementate în Codul de procedură civilă (art. 514, respectiv art. 519 din Codul de procedură civilă).

63. Totodată, instanța supremă, în cadrul procedurilor de unificare a practicii judiciare, nu are misiunea să intervină în soluționarea concretă a cauzelor, ci să clarifice sensul normelor juridice atunci când ambiguitățile de redactare sau divergențele de interpretare o impun. Or, clarificarea dintr-o fază incipientă a procesului a unor eventuale sau încă neidentificate chestiuni dificile de drept, doar în privința unei anumite categorii de litigii, nu se convertește într-o situație extraordinară, ci doar are ca efect negarea rolului instanțelor judecătorești de a aplica și interpreta legea la cazul concret dedus judecății, acestea nemaiaivând posibilitatea de a analiza și decide cu privire la anumite chestiuni de drept, respectiv cu privire la necesitatea apelării la mecanismele de unificare a practicii judiciare. Nici faptul că ordonanța de urgență a Guvernului stabilește o procedură doar în privința unei categorii de litigii nu este în măsură să justifice urgența reglementării, având în vedere, astfel cum s-a arătat mai sus, că divergențe de interpretare pot apărea în toate tipurile de litigii.

64. De asemenea, nici invocarea impactului direct și considerabil al soluțiilor pronunțate în aceste categorii de litigii asupra bugetului general consolidat nu reprezintă o situație extraordinară, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, și nu poate justifica urgența reglementării, având în vedere că soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești sunt rezultatul deliberării judecătorilor, care au un anumit grad de libertate în aprecierea probelor și în aplicarea legii, în limitele stabilite de aceasta, și nu sunt influențate de posibilul impact financiar asupra bugetului. Justiția, într-un stat de drept, protejează drepturile și libertățile cetățenilor și funcționează independent de alte puteri.

65. Având în vedere cele de mai sus, rezultă că motivarea adoptării ordonanței de urgență este una formală, nefiind invocată existența unei situații extraordinare, preexistente, cuantificabile și obiective, care să necesite reglementarea imediată, astfel încât Curtea constată încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție.

66. Mai mult, Curtea reține că, după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Înalta Curte de Casație și Justiție dobândește un drept exclusiv de verificare a practicii judiciare în materia vizată de acest act normativ. Potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, judecătorul fondului sau al căii de atac este obligat ca în orice situație în care este investit cu o problemă de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea fondului cauzei să dispună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și să suspende cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile. Aceasta, în condițiile în care legislația actuală reglementează deja mecanisme de unificare a practicii judiciare, cum ar fi sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ori în vederea soluționării unor recursuri în interesul legii, aceste mecanisme putând fi activate, în condițiile reglementate de Codul de procedură civilă, inclusiv în privința litigiilor salariale și a proceselor privind prestații de asigurări sociale pentru personalul plătit din fonduri publice. Așadar, spre deosebire de mecanismele de unificare a practicii judecătorești reglementate de Codul de procedură civilă, ordonanța de urgență criticată

instituie un mecanism hibrid ce presupune sesizarea obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție de către orice instanță (fond sau cale de atac) fără a fi condiționată de judecarea cauzei în ultimă instanță, chestiunea de drept trebuind doar să nu fi fost lămurită de instanța supremă și nici să nu fi făcut obiectul unui recurs în interesul legii, lipsindu-i caracterul de noutate, iar suspendarea cauzelor este obligatorie.

67. Or, mecanismul dezlegării unor chestiuni de drept sau al recursului în interesul legii este menit să ducă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea unor chestiuni ce țin de aplicarea legii în funcție de multiplele și diferitele situații juridice practice. În același timp, imperativul de a asigura aplicarea unitară a legii nu ar trebui să antreneze o rigiditate a legii (a se vedea în acest sens Decizia nr. 208 din 9 aprilie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 10 iulie 2025, paragraful 73).

68. Prin urmare, o procedură suplimentară, care nu vizează existența certă a unor divergențe de jurisprudență și care dublează aceste mecanisme procedurale, nu are ca finalitate decât îngreunarea, iar în anumite situații chiar blocarea activității Înaltei Curți de Casație și Justiție ca urmare a numărului semnificativ de sesizări ce ar trebui formulate de instanțele competente. O asemenea consecință este cu atât mai evidentă în contextul specificului materiei și al dinamicii schimbărilor legislative, care ar putea impune pronunțarea unei soluții asupra unei chestiuni de drept în condițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Suprapunerea acestor

competențe afectează rolul instanțelor judecătorești și al Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, iar Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale, cu consecința încălcării și a prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție care interzice afectarea regimului instituțiilor fundamentale ale statului pe calea ordonanțelor de urgență.

69. Având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a fost adoptată cu încălcarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, ceea ce îi conferă caracter neconstituțional în ansamblul său, nu se mai impune analizarea celorlalte critici de neconstituționalitate formulate, viciul de neconstituționalitate legat de modalitatea de adoptare a ordonanței de urgență afectând în totalitate validitatea actului normativ.

70. Totodată, Curtea reține că neconstituționalitatea ordonanței de urgență redă plenitudinea de competență instanțelor judecătorești investite cu judecarea cererilor ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel încât cauzele aflate, în aplicarea acestei ordonanțe de urgență, în curs de soluționare pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție urmează a fi trimise pe cale administrativă instanțelor judecătorești antereferite în vederea reluării judecării acestora.

71. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 28.262/3/2023 și nr. 11.155/3/2024 ale acestei instanțe, de Tribunalul București — Secția a V-a civilă în dosarele nr. 31.960/302/2022, nr. 20.284/301/2023, nr. 27.854/302/2022, nr. 5.860/300/2023, nr. 10.757/300/2023, nr. 17.348/302/2022 și nr. 18.308/302/2022 ale acestei instanțe și de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 20.434/302/2021 al acestei instanțe și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului București — Secția a V-a civilă și Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

